

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției între România și Republica Azerbaidjan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Baku, la 29 octombrie 2002

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției între România și Republica Azerbaidjan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Baku, la 29 octombrie 2002, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.67 din 7.05.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații:

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare ratificarea Convenției între România și Republica Azerbaidjan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Baku, la 29 octombrie 2002.

Raportat la conținutul și nivelul părților între care se încheie, Convenția propusă spre ratificare face parte din categoria înțelegerilor internaționale care, potrivit art.4 alin.(1) din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, după semnare trebuie să fie supuse Parlamentului pentru ratificare prin lege.

Prin natura sa, proiectul face parte din categoria legilor ordinare.

2. Cu privire la **textul Convenției**, semnalăm următoarele:

a) Convenția folosește, pentru a defini aceeași noțiune, doi termeni ("persoană rezidentă" - **art.1** - și "național" - **art.3 paragraful 1 lit.g**), a căror sferă de cuprindere este diferită, ceea ce poate crea dificultăți în înțelegerea și aplicarea textelor. Astfel, dacă din art.1 rezultă clar că respectiva Convenție se aplică persoanelor care sunt **rezidente** ale uneia

sau ale ambelor State Contractante”, ar fi fost normal ca în art.25, intitulat “Nediscriminarea” să se facă referire la aceleași persoane, nu la “**naționali**” și la “**apatrizi**”, categorii care, chiar luate împreună, au o sferă de cuprindere mai mică decât cea a rezidenților.

În plus, pentru persoanele fizice, ar fi trebuit să se folosească termenul de “**cetățeni**”, nu de “**naționali**” pentru că, în contextul Convenției, importantă este cetățenia, nu naționalitatea persoanei.

Totodată, semnalăm că în textul Convenției sunt folosiți și alți termeni inadecvați, dintre care menționăm:

- **la art.3 paragraful 1 lit.d)**, în loc de “... asociere”, ar fi trebuit să se spună “societate mixtă”, denumire care corespunde cele din textul în limba engleză (“joint-venture”);

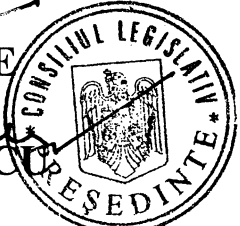
- **la art.3 paragraful 1 lit.f)**, ar fi fost preferabil ca în locul expresiilor “întreprindere a unui stat”, respectiv “întreprindere a celuilalt stat” să se folosească sintagma “întreprindere dintr-un stat”, respectiv “întreprindere din celălalt stat”, deoarece nu este vorba numai despre întreprinderile de stat, ci și de întreprinderile private, care nu aparțin statelor. Această observație este valabilă și pentru clauzele de la art.3 paragraful 1 lit.h), art.7 paragraful 1 și 2; art.8 paragraful 1; art.9 paragraful 1 lit.a) și b) și paragraful 2; art.13 paragraful 2 și 3; art.23 paragraful 2; art.25 paragraful 3 și 5;

- b) **La art.3 paragraful 1**, formularea “în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită” este ambiguă, atâta timp cât din cuprinsul Convenției nu rezultă când termenii definiți pot avea un sens diferit.

- c) **La art.11 paragraful 2**, constatăm că între textul în limba română (“...aceste dobânzi **sunt** de asemenea impozabile”) și cel în limba engleză (“această dobândă **poate fi** de asemenea impozitată”) este o deosebire de conținut, care ar putea crea dificultăți în procesul aplicării Convenției, întrucât, în ultimul caz, norma are doar caracter facultativ, nu imperativ.

- d) **La clauza finală**, în loc de “Drept care ...” ar fi trebuit să se spună “Drept **pentru** care ...”, aceasta fiind formula consacrată în practica tratatelor.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 693/9.05.2003